

Reflex 4. årg. nr. 15, september 2011 57nord.dk

Kolofon for tidsskriftet Reflex

Reflex er et tidsskrift med digte, artikler om lyrik, anmeldelser og andet som måtte interessere digtere og lyrikelskere.

Reflex er et ukommercielt tidsskrift som udgives af poetklubben 57° Nord.

Reflex is a Danish non-commercial e-zine with and about poetry. The e-zine is made by the poet club 57° Nord.

Ansvarshavende redaktør: Jan Nygaard
Redaktion: Kell Ivan T Thygesen og Jan Nygaard

Reflex udgives i PDF-format. Sættes op i Adobe InDesign. Indlejrede fonte i PDF'en er mac-udgaver. PDF'en er velegnet til print, men kan indeholde indlejrede medieobjekter med lyd/filmklip. Det anbefales at åbne filen direkte med den nyeste Adobe Reader.

Copyright 57° Nord 2011, hvor andet ikke er markeret på siden.

Kontakt: reflex@57nord.dk
Webside: 57nord.dk/tidsskrift.php

ISSN: 1903-0738

Indhold

Dette nummers digtere

- 2 Mikkel Grøn (sidst med i nr. 14)
- 3 J Nyd (sidst med i nr. 14)
- 6 Poul Høllund Jensen (sidst med i nr. 14)
- 8 Luchessi Montecillo (sidst med i nr. 14)
- 10 Birger Juel Jensen (sidst med i nr. 13)
- 11 Kell Ivan T Thygesen (sidst med i nr. 14)
- 12 Ole Vardinghus (sidst med i nr. 13)
- 15 Mogens Bynkou Nielsen (sidst med i nr. 14)
- 17 Poul Lynggaard Damgaard (sidst med i nr. 14)

Grafik

Forside Poul Lynggaard Damgaard (foto)
Kolofon Kell Ivan T Thygesen (foto)
Bagside Jan Nygaard (foto)

Indlejrede medier

Sider som har 'film-ikonet' indeholder filmsekvens

Sider som har 'højttaler-ikonet' indeholder lydsekvens

Kan afspilles i Adobe Reader 9.0 og nyere
og forudsætter Apple Quicktime installeret

Mediesekvensen afspilles ved klik på billede/teksten/kontrollen på selve siden

Goddag nat

Så siger vi goddag og vender os i sveddyner,
hilser på alt det vi holder af,
livet smeltet til en giga ballong,
sådan en dag er der ikke mange af.

Grøn honning og kys fra en anden verden,
igennem nattens horisonTERS genklange,
et vers der blev ristet over sæbebobler,
under månen er en dag ved at gøre sig klar.

Jeg vender mit tastatur og drysser aske,
skærmen sveder bogstaver der ikke er mine,
der er kommet et bogstav i vejen fra højre,
jeg finder mig selv imellem tasternes trafik.

Vi er så ufatteligt nær en kuldestorm,
jeg visker mine ord til nattens muse,
der er kærlighed på vej fra svimlende højder,
Mælkevejen udvidet i et tavst sorte vakuum.

Halen ryster hunden

Flyvende muslingeskader i solens øjenbudding,
centrifugerede hjerne i vaskemaskinens tomrum,
en virkelighed kollapsede og brudt ned,
til fysiske detaljer der rives fra hinanden.

En hunds tunge i øret på en pelikan,
verden eksploderet og morgenen bliver sort,
en evig nat under skyers blæsebølge,
der pumpes af enbenede orakler.

En demonstration af fritsvævende klappende,
hænder der bevæger sig i takt med natmaskinen,
engang imellem rækker de fingrene op,
og bliver nappet i neglene af muslinger.

Solen står alene med en paraply og kaster,
flyveblade efter bryllupsoptog,
der marcherer i takt med eros,
kaos opstår ud af tungekyssende flagstænger.

En meteor daler ned gennem garagen,
og en admiralsværmer spiser sig tyk,
i budding mens tårer daler ned over,
sommerfuglen ansigt der stivner i evig vinter.

Der var engang en mand som opdagede at man ødelagde naturgrundlaget ved en vis gøren og laden. Denne mand fortalte det til sin konge. Kongen lyttede vel. Og derefter gav kongen ordre til at manden skulle have hugget hovedet af. Og således gjort! En anden mand blev udsat for noget lignende år senere. Og en tredje mand, og så fremdeles, indtil at halshugning ikke havde det samme tag i folk. Og så blev man bare fyret. Og år gik, og så kunne man tjene penge på at skrive bøger og lave foredrag om, at man ødelægger naturgrundlaget ved en vis gøren og laden. Men da var det for sent!

På Skagen

Azazel rejser sig fra liggestolen
skodder smøgen i lyngen
forlader Bunken flagrende
sydover til næste genocide

Luftkasteller

træder jeres luftkasteller under fode
undskyld, jeg så ikke de der spilleregler
og dem der
er jo overtro
måske er min biomur anderledes
ikke bare hul i hovedet
talte med rågen

POETRY SHOULD BE POSTED MORE

AN ANSWER TO:

Han I. N. Petersen, J. 'Posting poetry, ' Reflex, vol. 4, no. 14 (2011-14.2),
June 2011, no. 14, p. 25-26

KERNE: FOR AT BEVARE UROEN I SAMFUNDET

BEMÆRKNINGER:

URO ER IKKE EURO + SAMFUNDET ER LIGESOM JULEMANDEN + NOGET I VORES HOVEDER + AT BEVARE ER AT PLEJE + RO ER FORUDSÆTNING FOR URO + JULEMANDEN BOR PÅ GRØNLAND UROER ER PÆNE I LOFTET + UROEN ER EN SPRÆLLEMAND + MED EN STOR KYK + MALER JULETRÆER PÅ HUSENE + EVIGT + UDE I SAMFUNDET + KREATIVITET ER I VIRKELIGHEDEN UHELD

NEXT QUESTION: HOW TO POST?

1. SPRAY PÅ PINDSVIN

BEMÆRKNINGER:

SØREN PINDKODE + MILJØET SKAL SKÅNES + VÆRDIGE KENDTE TRYGHEDSNARKOMANER KAN IKKE FÅ FÜHRERBUNKERE NOK TRAUFFICKING + TRHOMFFICKING + ERSTAT FOLKEVANDRING MED FOLKEAKTIVERING + FLERE ENSRETTEDE GADER MÅ NU FORUDSÆTTES + POESTRY ER IKKE POETRY + ÅRGANGS-SVIN TIL VILDTFORVALTNINGEN + POST.DK KLÆBER TIL + RED DE MØRE

2. BRODERIER PÅ KØERNES FORKLÆR

BEMÆRKNINGER:

PIA-MODELLEN + INGEN COCA COLA JULE MÆND + RDM +

COWGIRL.XXX + OVERVÅGNINGSKAMERAER KNYTTET TIL STATENS KUNSTRÅD + POEMEMBROIDERY.APP (IOS 5.0) + Ø + RECEPTION MED PINDEMADDER + OST OG BÜNDNERFLEISCH

3. BONDAGEREB AFSPILENDE MP4-MEDIEFORMAT

BEMÆRKNINGER:

CHECKPOINT FOR BESKÆFTIGELSESMINISTERIET + HELPDESK + REBENE SKAL SÆLGES MED PROFIT I ALLE SUPERMARKEDER + KROPSDELE SOM VÆRE DÆKKEDE + AF HENSYN + EU-STØTTET +

4. NET.POEMS PÅ USENET

BEMÆRKNINGER:

CULT CAFÉPOLITIK + KUNSTRÅDET TANG + TVUNGEN REPOST PÅ FACEBOOK PÅ PAGES OVERTAGET AF CRACKERLAND + VEDHÆFTEDE FILER ER VÆRRE END POSTKORT + USENET ER EN SAGA BLOT + VORDENDE SVINEHUDLYRIK + FRA KÆLDEREN ER DER MANGE TRIN TIL SOLEN + BRUG NEWSTAP.APP (IOS 2.0)

5. FRA SKÆRME PÅ LYGTEPÆLE

BEMÆRKNINGER:

DES FLERE REKLAMER, DES SUNDERE BLIVER VI + NÅR CONTENT INDEHOLDER PRON, SNUFF ELLER KOMMUNISME, REGISTRERES TILSKUEREN + NÅR SKÆRMEN SMADRES REGISTRERES TILSKUEREN + FONT SIZE ER FORFATTERENS SKONUMMER + FORFATTERE DEPORTERES TIL SVINSK RENGØRING + LÆSEREN BETALER GILDET + SKÆRMKIKVAGTER

Heksen

Hun presser citronen
Ud vælter kerner, saft og en gammel kjole
Det, der i eftermiddag vil blive tygget
af børn der ikke ved at sligt findes
i fremmede kager når mor er gået
Hun ser dem for sig
mens hun hælder ingredienserne i skålen
Ler ved tanken
om deres reaktion på mosters flonelskjole
Den med citronmønstret hun altid bar
om søndagen i rækkehuset på Endelave

Træet står i et hjørne af skoven
hvor jeg ikke plejer at komme

Det har suget saften til sig
Slået hånden af bladene
Jaget fuglene væk

”Lukket på grund af efterår”
står der på skiltet

Ingen tænker på fiskens sidste timer mellem havet og butiksvinduet.

Fladfisk indpakket i dødsannoncer - er det passende?
Hvad gavn har fisk af kontaktannoncer når de spræller
i fiskemandens hårde greb mens de hiver efter vejret?

Fugle dør sjældent på denne måde og dyreetisk er
det noget lort at udstille døde fisk bag blankpudsede
ruder. Ublufærdigt. Uden at respektere deres individualitet.

I gabestok. Fornedret til kilopris.

In the vast ocean
between you and I, Love
where nothing becomes everything
where everything becomes nothing
words are a gilded cage...

Words are limited
by the perceptions of the mind that speaks them
and by that of the mind that receives...

Measure the depth of the ocean
its endless abyss...

Conceive its parts
diffusing into the void of space...

Feel its ebb and flow rise and then subside
in its vessels...

You and I are vessels....

Bodies of water...

Where do you and I end and begin
in this sea...

This world is to become my design

I am an apprentice of life
gazing upon the stars
the gods
the eyes of fate
old wisdom raining down from the sky

They are my teachers
ancestors
fathers
mothers
the pantheon
that dreamy me not existence
and through their passing
they breathed me into life

The consciousness is a self-constructed illusion

There is only life and death
existing and non-existing

To claim life
one must relinquish desire
which is rooted in suffering

Suffering is the fear of loss
and the speculation of gain

I have abandoned my fear
to learn of caution
I have lost my strength
to understand resolve...

la ultima scena

Du driller og sætter historier i gang,
du bærer ved til et karaktermord;
men dog var du den første
til at hænge ved mine læber
da alkohol gjorde snak
overflødig ...

Disse læber som du overvåger nøje;
hvorfor smil, når de fleste
ville vælge at græde.
Du overlades til dig selv
og må vælge at elske
eller hade.

Du leder efter håndvasken;
hvordan fjerne et smil,
der ikke lader sig kontrollere.
Underfundighed er millioner værd
i en ramme på væggen,
men uønsket i livet.

Mona Lisa smile sælger på markedet,
fjerner dug fra kinden;
men du er stadig upåvirket.
Som ni af ti vælger du
den første lejlighed
til at sætte Leonardo på gaden.

Magt er ikke en ø, slet ikke;
empatien strækker sig som isvintre
fra ø til ø, monade til monade,
og karakterselv mordet står for,
da det befriende lyder fra den tiende:
'Jeg ved ikke hvor du vil hen, men jeg står bag dig'.

Egenpalpation

Livet kan opdeles
som tilberedningsgrader af ristet brød:

tør
ristet
brændt

Brændt på
Ristet i glemte aftaler
Tør ikke bokse med livet
og et knytnæveslag i solar plexus
gør egenpalpation til en refleks

Vågner igen kl. 4.00
ved lyden af åndedræt
mit eget
Opdager at nogen har opdaget
at jeg kan noget andet
end hvad jeg selv troede jeg kunne

Har man da ikke opfundet sig selv?

Den uhyrlige fornemmelse af
hjemløshed
foreløbelighed
fremmaner sproghandlingens monster

Dansende hænder på tastatur
former uigenkaldelige sætninger
AFLEVERING

Kan ydmygelserne knækkes
hvis verden skildres i sort/hvid?

En mand med to skygger

Forbandet fintfølende
Kan mærke at det trækker
fra den åbentstående kommodeskuffe
De har vansiret mine trusselsbreve
opdelt dem efter indhold
for at inddæmme
de s p a t i e r e d e partier

Forbandet sensitiv
Jeg kan mærke at de trækker
Trækker fra
lægger til
Gør det fra eller til?
Laver en blanding
som inkorporerer
de s p a t i e r e d e partier

Hvem er slynglerne
som med hobbykniv
skærer mine breve i strimler
og samler dem
til en novelle om
en mand med to skygger

Fobi No. 1

Skønt benene føles lette og parate
er det som at se sit ansigt i guillotinens spejl
sin ånde på det blanke stål

En følelse springer sved på panden
en kreperlig fornemmelse op ad rygraden
På kanten af afgrunden
virker slugten dybere
end den højeste højdeskræk

”Hop ud i det”
hvisker en stemme
”Hop ud – flyv”

Klorofyl

Klorofyl i luften

En rytme i kroppen vækkes
Et udueligt postbud
ifører sig den kortærmede
tramper i foråret
Ind imellem tid til brevleverancer

I en fjerntliggende gittermast
forårsspænding og redebygning
Duerne er helt elektriske
Alligevel sorteres luftpost
med efterfølgende elegant levering

Postbudet tænker:
”Hvem der bare var duelig”
Det gør duerne ikke!

Bag ved træet står et dyrisk genfærd
og bag dyret står en elg med vinger

og bag ved cyklen står en pingvin
der drikker suppe med sugerør

og bag ved skyen gemmer sig et helt teater
der opfører en frøs eftermiddag

og bag kulisserne ligger en ørken
med blomster i plastic og havedam

og bag ved termometeret står en kaktus

og bag ved isbjerget smelter en rød rød rose
i et kropssprog der ikke kan misforstås

Græsset er grønnere på den anden side af træet
som selv er grønnere på den anden side af græsset
der går i ring med paddehatte og bellis

jeg trækker en tung klipper der ikke kan starte
jeg begynder at svede

men jeg spiller bold op ad en hærget mur
graffiti i krogene

og jeg læser en tekst og studerer et billede

muren viser sig at indeholde en port

på den anden side er alting grønnere

men det er ingen fordel
snarere tværtimod

Grand danois i ormehul

Manden faldende mod egne klæder, hvor han
netop ikke dratter om. Broche tynger jakken i
skyerne, hvor han synker ned mellem broerne
i en slugt, hvor ekkoet råbes fra hans mund.
Indviklede faldskærme på det nødvendige guldhus.
Det er krydsene i himmelen vi diskuterer,
omarrangerede strenge i dyrenes kor gennem
granatæble. 4 retningers sokkel under sabelklinger,
der i en fuldendt kugles samling skærer strimler af luft.
Roterende frøkapsel i opløftende perle på den splintrede
akse. Søvlængsel i nølehuller og barndommens sår.
De lodrette børn i favnen på mængden. Det kommer an
på, hvordan søvnen passer dem. Det mørkner sig så det
står, og vi træder hinandens stier rene, mens transparente
mennesker sover. Stort som et bjerg med den flettede jakke
går en kæmpe med en engel på ryggen, dets hoved
hvilende på skulder. Tråden trukket gennem hende
som en figur. Jeg, skuret for farver. Sandblæst
nakkehår, sprængt i sort og hvid. Regntætte
blomsterfrakker liggende på røde skibe. Mit øre
hænger over stedet som en tragt, der fyldes med
havnens lyde trukket gennem byen. At stole på sine
billeder, når man ser den største hval af alle i skyerne,
og det helt normale og acceptable i orientalsk by
hængende over hjemvendt hav. Tårnfalk over tinderne
på de eroderede bakker, og to kometer rusket på
plads i både. Han sænkes i glaskar med udsigt til verden.

